

1921—22 og 1923—24 og først derefter lade Statskassen faa Refusion gennem den overskydende Del af Motorafgifterne. Man foreslog nu en *Forhøjelse af Benzinafgiften paa 2 Øre pr. Liter* (til 9 Øre), samt at det overskydende Beløb af Motorafgifterne, naar disse havde naaet en saadan Størrelse, at *samtlige Amts- og Sognekommuner havde faaet 80 pCt.* af deres afholdte Vejudgifter dækket, skulde indgaa i *Statskassen* til Dækning af Udgifterne i Henhold til de afgivne Tilsagn om Tilskud til særlige Vejarbejder. Naar Statens Udgifter var dækket, skulde det derefter overskydende Beløb indgaa i en Fond, der af Ministeren for offentlige Arbejder efter forudgaaende Forhandling med Finansudvalgene skulde anvendes til en procentvis Nedsættelse af *Vægtafgifterne*. — *Refusionen til den enkelte Amts- eller Sognekommune* foreslog Flertallet — efter en af Ministeren given ny Formulering af den paagældende Bestemmelse (Lovens § 9, Stk. 8) — ydet paa en saadan Maade, at det ikke vil kunne ske, at en Kommune, der har modtaget Bidrag til særlige Arbejder, enkelte Aar ikke faar 80 pCt.'s Dækning af sine Vejudgifter. (Om denne nye Formulering henvises til Lov om Ændring af Motorafgiftsloven (Afsnit A. Nr. 51), idet Ministeren fremsatte et særligt Lovforslag herom, da han ikke ønskede denne Bestemmelse vedtaget i nærværende Lovforslag, som han ikke kunde acceptere). — Endelig indsattes efter Indstilling af Udvalgsflertallet en Ændring i Lovens § 8, 2. Stk., hvorefter *Motorbaadsejere kan opnaa Refusion* af Benzinafgiften. — Loven skulde første Gang finde Anvendelse ved Fordelingen af Afgifterne for Finansaaret 1931—32, for Benzinafgiftens Vedkommende dog først fra 1. November 1932.

For Amts- og Sognekommunernes Vedkommende vilde Fordelingen efter Lovforslaget, med de af Udvalgsflertallet foreslaaede Ændringer — regnet med en Motorafgift paa 51 Mill. Kr. —, for Aaret 1932—33 give følgende Resultat: Til Amterne 23 Mill. Kr., og med den foreslaaede Forhøjelse af Benzinafgiften 26 Mill. Kr. (efter den gældende Lov 19,1 Mill. Kr.); til Sognekommunerne henholdsvis 17,4 Mill. Kr. og 19,5 Mill. Kr. (efter Loven 14,4 Mill. Kr.). Til Sammenligning tjener, at Amtskommunernes Vejudgifter i 1929—30 var ca. 28,7 Mill. Kr. og Sognekommunernes ca. 22 Mill. Kr. For København, Frederiksberg og Købstæderne vilde Forhøjelserne blive: 0,4 Mill. Kr. (henholdsvis 0,7 Mill. Kr.), 0,12 Mill. Kr. (henholdsvis 0,2 Mill. Kr.) og 0,6 Mill. Kr. (henholdsvis 1,1 Mill. Kr.).

Mindretallet i Udvalget (Socialdemokrater og Radikale) sluttede sig til Ministeren i hans Afvisning af Lovforslaget og kritiserede dette paa en Række Punkter. Mindretallet kunde saaledes ikke gaa med til, at Henlæggelsen af Midler